

stik, der netop er kommet i dag, er ledigheden i marts steget med 3.000 i forhold til i februar til i alt 162.800, og inden for det sidste år er ledigheden dermed forøget med ca. 25.000 personer.

Når vi gør beskæftigelsestallet op, dækker det over modsatrettede bevægelser i det offentlige og i det private. Vi har haft en stigning i beskæftigelsen i den offentlige sektor, i amter og kommuner. Stigningen for 2001-2002 alene er i kommuner og amter opgjort til 7.200, hvor regeringens oprindelige skøn var en stigning på 6.000, altså en større stigning end forventet. Til gengæld ligger hele faldet i den private beskæftigelse.

Når vi gør tallet 25.000 op, skjuler der sig bag det, at ca. 10.000 af de 25.000 er personer, som er taget ud af aktivering. Aktiveringsniveauet er altså faldet, og da de nu registreres som ikkeaktiverede, dvs. som ledige, stiger ledighedstallet automatisk, selv om der ikke er tale om, at det er personer, der går fra et normalt arbejde over til ledighed.

Kl. 10.30

På trods af den stigende ledighed er det vel de fleste bekendt, at det ikke alene er regeringens, men også vismændenes vurdering, det er også Nationalbankens, det er også OECD's, at disse konjunkturforskydninger ikke levner plads til yderligere finanspolitiske lempelser.

Det er også interessant at konstatere, at hvor den tidligere regering i 1998 gennemførte pinsepakken med det formål at sænke aktivitetsniveauet, altså efterspørgslen på arbejdskraft, fordi man frygtede lønpres, flaskehalse og yderligere inflation, ja, da var ledigheden 20.000 større, end den aktuelt er.

Altså dengang under den tidligere regering ønskede man at stramme op ved en ledighed, der er 20.000 større, hvor nogle nu er fortalere for, at man over finanspolitikken skal lempe. Der må jeg sige, at der er en mærkelig disharmoni i den politiske opfattelse, fra man er i regering, til man er i opposition.

Vi er enige i det, der ligger i de overordnede betragtninger fra vismænd og fagøkonomer, at der ikke er plads til at foretage yderligere finanspolitiske lempelser indtil videre med det konjunkturforløb, som vi kender.

Når vi derfor nedsætter skatten på arbejdsindkomst pr. 1. januar 2004 i den aftale, der er indgået med et flertal af Folketingets partier, så er det altså ikke for at lempe finanspolitikken, men det er for at få den effekt strukturpolitisk, at der kommer flere i arbejde, hvor det er skønnet,

at der kommer fra 10.000 til 12.000 flere i beskæftigelse som følge af lavere beskatning af arbejdsindkomst.

Men det betyder ikke, at der i forbindelse med lempelsen af personbeskatningen vil være tale om en afledt virkning på finanspolitikken, at der vil være tale om, at man øger den økonomiske aktivitet. Derfor er der at sige, at vi netop har tilpasset den økonomiske aktivitet til de muligheder, der er, vi er altså egentlig gået til grænsen for øget aktivitet, og der er derfor ikke plads til mere.

Så spørges der til regeringens kommende drøftelser med kommuner og amter om kommuneøkonomien for 2004, om beskæftigelsen her også vil være blandt de temaer, vi vil diskutere. Der kan jeg sige, at det vil vi selvfølgelig.

Jeg kan også her nævne, at regeringen på det område, hvor der er meget at indhente, altså integration af indvandrere, også integration på arbejdsmarkedet, har fremsat lovforslaget nr. L 174, hvor vi netop ønsker at tilskynde kommunerne til i højere grad at tilbyde erhvervsrettede introduktionsprogrammer for at få en hurtigere tilgang til arbejdsmarkedet fra nytillkomne.

Der foreslås i det her system regler, hvor der er tale om resultatstyring af kommunernes integrationsindsats, og det vil vi jo selvfølgelig meget gerne drøfte yderligere med den kommunale sektor.

Så jeg kan sige, at regeringen følger konjunkturudviklingen meget tæt, og jeg vil også godt her tilkendegive, at det så er et fælles ansvar for regering, for Folketing, for stat og kommuner og det private arbejdsmarked til enhver tid at gøre det maksimale for, at flest muligt er i beskæftigelse.

Forhandling

Line Barfod (EL):

Ministeren kom med en lang tale med mange tal og mange forsøg på at forklare, hvorfor det ikke var noget større problem, at flere og flere bliver arbejdsløse, og også lidt om, hvad regeringen vil gøre, men ikke ét ord om, hvad regeringen vil gøre for at skaffe flere arbejdspladser. Der var intet om, hvad regeringen vil gøre. Det virker helt grotesk, at regeringen har sådan en uvilje mod at skabe arbejdspladser, for det er jo ikke bare sådan, at arbejdsløsheden er steget, nej, kurven er knækket den forkerte vej.